

Võru muinsuskaitseala kaitsekord

Korraldus kehtestatakse muinsuskaitseaduse § 14 lõike 1 ja § 19 lõike 3 alusel ja kooskõlas sama seaduse § 91 lõikega 1.

I osa

Muinsuskaitseala nimetus ja piir

1. Võru muinsuskaitseala on võetud riikliku kaitse alla eesmärgiga kaitsta ja säilitada Võru linna ajaloolist linnatumikut, sest see kultuuriväärtusega maa-ala esindab Eesti ainelise kultuuripärandi väärtuslikumat osa.
2. Muinsuskaitseala hõlmab 18. sajandi lõpul rajatud ja järgneva 150 aasta jooksul välja kujunenud Võru ajaloolist linnatumikut.
3. Muinsuskaitseala ja selle kaitsevööndi piir on esitatud korralduse lisas 1.

II osa

Muinsuskaitseala kaitse eesmärk, väärtused ja nende hoidmise põhimõtted

4. Muinsuskaitseala kaitse eesmärk on Võru ajaloolise linnatumiku kui kultuuriväärtusliku linnaehitusliku terviku ning seda kujundavate iseloomulike ajastu- ja kohatunnetust loovate väärtuste säilitamine, esiletoomine, kasutuses hoidmine ja linnaruumi kestlik areng.
5. Muinsuskaitseala kaitse ja säilimise korraldusele kohaldatakse muinsuskaitseadust koos käesolevas korralduses sätestatuga.
6. Muinsuskaitseala kaitse eesmärgiga seotud väärtused on:
 - 1) mitmekesine, inimhõõtmeline ja kultuurimälu hoidev elu-, töö- ja äri- ja puhkekeskkond, milles on võimalik tunnetada linna ajalugu selle erinevate kihistuste kaudu;
 - 2) 18. sajandi lõpust tänapäevani säilinud ja ajas edasi arenenud linnaehituslik tervik, sealhulgas ehitised, ajalooline ehitusjoon, tänavavõrk, krundi- ja hoonestusstruktuur, väljakud, hoovid ja aiad (edaspidi *õuema*), pargid ja teised avalikud haljasalad ning muud ajaloolised linnaruumi elemendid;
 - 3) muinsuskaitsealal piki tänavaid kulgevad sisevaated ja muinsuskaitsealale väljastpoolt avanevad olulised vaated¹ ja kultuuriväärtuslike ehitiste vaadeldavus.
 - 4) muinas- ja keskaegsest inimasustustest tunnistust andev arheoloogiline kultuurikiht.
7. 18. sajandi lõpust tänapäevani säilinud ja ajas edasi arenenud Võru muinsuskaitseala linnaehitusliku terviku väärtuslikumad kihistused on:
 - 1) linna rajamisaeagse kaju säilitanud regulaarne tänavavõrk koos ajaloolise ehitusjoone ja kinnistu- ning hoonestusstruktuuriga;
 - 2) 18.–20. sajandist pärit hoonestus;

¹ Vaatesektorid on näidatud eelnõu lisas 1.

- 3) hoonete kultuuriväärtuslikud interjöörid ja nende osad;
- 4) linnaruumi kujundavad elemendid, sealhulgas monumendid, kaevud ja muud, väikevormid, ning tüüpilised krundipiirded, sealhulgas plank- ja lippaiad;
- 5) Tamula järve ja Koreli oja poole langeva maastiku, regulaarse tänavavõrgu ja traditsioonilise linnalise haljastuse koosmõjul tekkinud keskkond, sh ajalooline Katariina allee, Kreutzwaldi park, Juudi park ning muus avalikud haljasalad² ja traditsiooniliselt haljastatud hoovid.
- 6) linna rajamisele eelnev arheoloogiline kultuurikiht.

8. Muinsuskaitseala väärtuste säilitamise riiklikud põhimõtted on:

- 1) muinsuskaitseala väärtuseid säilitatakse; vajalikud uuendused lähtuvad kestlikust arengust ja sobitatakse kokku kultuuriväärtusliku keskkonnaga, toetades muinsuskaitseala eesmärke ja parandades elukeskkonna kvaliteeti;
- 2) muinsuskaitseala mitmekesist kasutust säilitatakse ja soodustatakse ajalooliselt avalikus kasutuses olnud hoonete ja kinnistute jätkuva avaliku kasutamisega;
- 3) uue hoone ehitamisele eelistatakse kultuuriväärtuslike hoonete kasutamist;
- 4) hoone ja linnaruumi ehituslike muudatustega suurendatakse ligipääsetavust kultuuripärandile viisil, mis ei kahjusta muinsuskaitseala ega seal asuvate ehitiste kultuuriväärtust;
- 5) kultuuriväärtuslike ehk A- ja B-kaitsekategooria hooneid³ säilitatakse ja hooldatakse järjepidevalt; hoone konserveerimisel, restaureerimisel, ehitamisel ja ilme muutmisel säilitatakse ja vajadusel taastatakse selle arhitektuurilaad, ehitus- ja viimistlusmaterjalid ning arhitektuuridetailid;
- 6) uute hoonete rajamisel eelistatakse alasid, kus on ajalooliselt hoonestus olnud, ning seejuures arvestatakse ala taashoonestamisel ümbritseva linnaruumi ja kaitsekorra eesmärkide ning väärtustega;
- 7) uue ehitise ja suuremahulise juurdeehitise püstitamisel lähtutakse lähiümbruse linnaruumist. Eelistatakse tänapäevast keskkonda sulanduvat lahendust, eesmärgiga rikastada mitmekihilist ajaloolist keskkonda kvaliteetse arhitektuuriga ning tõsta esile ajaloolist hoonestust.
- 8) aladel, kus varem on olnud hoonestus, on soovitatav ala jätkuv hoonestamine, arvestades ümbritseva linnaruumi ja hea ruumiloome põhimõtteid;
- 9) avalikus kasutuses või linnaruumiliselt tuntava mõjuga uue ehitise või suuremahulise juurdeehitise kavandamisel on soovitatav korraldada arhitektuurivõistlus;
- 10) kinnistu piiride muutmise üle otsustamisel lähtutakse kinnistu ajaloolisest väärtusest muinsuskaitseala kontekstis, sealhulgas kinnistu ja sellel asuva hoonestuse ajalises seotusest ja järjepidevusest ning hoonete juurdepääsetavusest;
- 11) avalikus ruumis säilitatakse ja võimalusel taastatakse ajalooline linnaehituslik struktuur (tänavad, platsid) ja linnakujunduse elemendid (skulptuurid, kaevud, pingid, valgustus, piirdeaiad, -postid jms) ning lähtutakse ajastuomastest arhitektuuritavade (tänavapinna kõrgus, ajaloolised sillutised jm);
- 12) säilitatakse ajaloolised haljasalad ja muu haljastus, sealhulgas haljastatud õuemaad; tänavahaljastuses taastatakse võimalusel ridaistutuste hävinud osad;
- 13) mulla- ja kaevetööde tegemisel lähtutakse arheoloogiapärandi kaitseks minimaalse sekkumise põhimõttest;
- 14) arheoloogilises kultuurikihis asuvate väärtuslike ajalooliste ehituskonstruksioonide puhul eelistatakse nende konserveerimist ja eksponeerimist tagasimatmisele ja markeerimisele;
- 15) säilitatakse sisevaated piki muinsuskaitseala tänavaid ja välisvaated ajaloolisele linnaruumile, samuti vaated kultuuriväärtuslikele ehitistele;

² Väärtusliku haljastusega piirkonnad on toodud eelnõu lisas 4.

³ Muinsuskaitseala hoonete kaitsekategooriad ja nende põhjendused on toodud eelnõu lisas 2.

III osa

Muinsuskaitsealal asuvate hoonete väärtusklassid

9. Muinsuskaitseala hooned, välja arvatud kultuurimälestiseks tunnistatud hooned, on jagatud A-, B- ja C-kaitsekategooriasse.⁴

10. Juhul, kui ehitise mälestiseks olemine lõpetatakse pärast kaitsekorra jõustumist, käsitletakse ehitist A-kaitsekategooria hoonena kuni kaitsekategooria määramiseni. Kui olemasolev hoone ei ole märgitud korralduse lisas 2, käsitletakse seda kuni kaitsekategooria määramiseni B-kaitsekategooria hoonena.

11. A-kaitsekategooria hoone on kultuuriväärtuslik hoone, mille puhul säilitatakse hoone autentsus nii eksterjööris kui ka interjööris.

12. B-kaitsekategooria hoone on kultuuriväärtuslik või silmapaistva mõjuga hoone, mille puhul säilitatakse või võimalusel taastatakse hoone autentsus eksterjööris.

13. C-kaitsekategooria hoone on muu hoone, mille autentsena säilitamist ei nõuta.

14. Kui hoone ehitatakse pärast kaitsekorra jõustumist, käsitletakse seda kuni kaitsekategooria määramiseni C-kaitsekategooria hoonena.

IV osa

Muinsuskaitseala kaitse eesmärgi tagamiseks vajalikud nõuded

15. Muinsuskaitsealal asuva A-kaitsekategooria hoone puhul säilitatakse lisaks punktis 16 nimetatud nõuetele ka kultuuriväärtuslikud interjööridetallid (siseuksed, sisetrepid, piirdeliistud, ahjud jms) ja siseviimistluskihid (põrandalauad, parketid, maalingud, puit- ja stukkdekoor, peegelvõlvlaed jms), väärtuslikud sisetarindid (vahelaed, siseseinad, mantelkorstnad jms) ning üldjuhul ajalooline ruumiplaneering.

16. Muinsuskaitsealal asuva A- ja B-kaitsekategooria hoone puhul on tööde tegemisel järgmised nõuded:

1) ajaloolised piirdetarindid, proportsioonid, välisviimistlus ja kultuuriväärtuslikud detailid säilitatakse võimalikult algupärasena ning tagatakse hoone olemasolevate kandekonstruktsioonide püsivus;

2) hooneosade ja ehitusdetailide taastamisel võetakse aluseks dokumenteeritud ajalooline lahendus ja käsitletakse hoonet kui tervikut;

3) kasutatakse hoonetüübile ja selle ehitusajale iseloomulikke ehitus- ja viimistlusmaterjale (puit, kivi, savi, lubi, plekk) ning võimaluse korral traditsioonilisi töövõtteid ja tehnoloogiaid; traditsioonilisi ehitus- viimistlusmaterjale jälgendavate materjalide (nt plast- või komposiitlaudis, plastaknad, kivikatust imiteeriv katuseplekk, õhekrohv) kasutamine ei ole lubatud; hoone ehitusajale ebatüüpilisi materjale lubatakse kasutada ainult ajutise konserveeriva lahendusena (nt katusekattena rullmaterjal, eterniit);

⁴ Hoonete kaitsekategooriad on määratud eelnõu lisas 2.

- 4) välispiirete soojustamine on lubatud ainult juhul, kui sellega ei hävitata ega kaeta kinni väärtuslikku välisviimistlust ega väärtuslikke detaile ning säilivad hoone ja selle osade proportsioonid;
- 5) säilitatakse hoone ehitusaegsed või hilisemad hoone arhitektuurse ilmega sobivad avatäited (aknad, ukSED, luugid jms), välja arvatud juhul, kui see pole halva seisukorra tõttu võimalik; välimiste avatäidete asendamisel lähtutakse üldjuhul algupärastest;
- 6) maapealse osa laiendamine lahendatakse hoone ja selle lähiümbrusega sobivana, arvestades mahtu, proportsioone, materjalikasutust ja arhitektuurset ilmet;
- 7) ventilatsiooni ehitamisel eelistatakse olemasolevaid korstnaid ja läbiviike; uued korstnad ehitatakse ajalooliste eeskujul;
- 8) elektri- või muu seade, sealhulgas õhksoojuspumba ja ventilatsiooniseadme hooneväline osa, katusepinnast visuaalselt eristuv päikesepaneel, elektrikapp, postalajaam jms paigaldatakse vähese vaadeldavusega kohta ning viisil, mis ei kahjusta hoone konstruktsioone ega viimistlust;
- 9) tegevuskoha tähis, info- või reklaamikandja lahendatakse hoonega ja ajaloolisse keskkonda kujunduselt ja suuruselt sobivalt ning viisil, mis ei kahjusta hoonet ega varja väärtuslikke fassaadidetaile, ei tekita valgushäiringut ega domineeri linnaruumis;
- 10) pööningukorruse valgustus tagada võimalusel Võrude omaste poolkaarekujuliste uukidega. Katuseakende paigaldamine on soovitatav vaid hoone hoovipoolsele küljele, katusega samas tasapinnas ja sobitatuna hoone arhitektuuri ja fassaadi rütmiga, nii et need ei mõjutaks häirivalt muinsuskaitseala ajaloolist tänavamiljööd.

17. Muinsuskaitsealal asuva C-kaitsekategooria hoone puhul on tööde tegemisel järgmised nõuded:

- 1) hoone ilme muutmisel, sh välimiste avatäidete (uste ja akende) vahetamisel ja välisviimistluse materjalide ja värvilahenduse valikul lähtutakse hoone ehitusaegsest või terviklikust välisilmest ning sobivusest lähiümbruse hoonestusega;
- 2) kasutatakse ajaloolisse keskkonda sobivaid välisviimistlusmaterjale; traditsioonilisi materjale jäljendavaid materjale ei kasutata;
- 3) välispiirete soojustamisel säilitatakse võimalusel hoone proportsioonid ning iseloomulikud algupärased detailid;
- 4) maapealse osa laiendamine lahendatakse hoone ja selle lähiümbrusega sobivana, arvestades mahtu, proportsioone, materjalikasutust ja arhitektuurset ilmet;
- 5) elektri- või muu seade, sealhulgas õhksoojuspumba ja ventilatsiooniseadme hooneväline osa, katusepinnast visuaalselt eristuv päikesepaneel, elektrikapp, postalajaam jms, paigaldatakse vähese vaadeldavusega kohta ning viisil, mis ei kahjusta hoone konstruktsioone ega viimistlust;
- 6) tegevuskoha tähis, info- või reklaamikandja lahendatakse hoonega ja ajaloolisse keskkonda kujunduselt ja suuruselt sobivalt ning viisil, mis ei kahjusta hoonet, ei tekita valgushäiringut ega domineeri linnaruumis.

18. Muinsuskaitsealale uue ehitise püstitamisel kehtivad järgmised nõuded:

- 1) lähtutakse lähiümbruse linnaruumist, st väljakujunenud ehitusjoonest, ajaloolisest hoonestusstruktuurist ja -tihedusest, kultuuriväärtuslike hoonete mahtudest (eelkõige II maailmasõja eelsete hoonete asukohast kinnistul, suuruselt, kujust ja kõrgusest), liigendusest, välisilmest ja katusemaastikust;
- 2) välisviimistluses kasutatakse traditsioonilisi ja keskkonda sobivaid materjale; traditsioonilisi ehitusmaterjale jäljendavaid materjale ei kasutata;
- 3) alla 20 m² ehitusaluse pindala ja alla 5 meetri kõrgusega ehitised (edaspidi *väikeehitised*), mis on ajaloolises keskkonnas ebatüüpiline (prügimaja, elektrialajaam, auto varjualune jms),

paigutatakse asukohta, kus see ei ole tänavalt nähtav või on varjestatud ega kahjusta kultuuriväärtusliku hoone konstruktsiooni ja viimistlust ning arvestab õuemaa eripäraga;

4) ajutise ja teisaldatava väikeehitise puhul ei kohaldata käesoleva punkti alapunktis 1 seatud nõudeid; sellised ehitised lahendatakse ajaloolisesse linnatuumikusse sobivalt ja viisil, mis säilitab kõrghaljastuse ja tänavate läbitavuse ega kahjusta olulisi vaateid;

5) ajaloolistele haljasaladele ei püstitata uusi ehitisi; välja arvatud sobiva mastaabi ja kujundusega avaliku kasutusega väikeehitis või puhkerajatis (spordi- ja mänguväljakud, tualetid, kioskid, paviljonid jms).

19. Kinnistu (maaüksuse) piiride muutmisele kehtivad järgmised nõuded:

1) muutmata või vähesel määral muutunud II maailmasõja eelsed kinnistu piirid üldjuhul säilitatakse;

2) käesoleva punkti alapunktis 1 nimetatud kinnistu piiride muutmisel lähtutakse kinnistu ajaloolisest väärtusest ja järgitakse kvartalisest kinnistustruktuuri (suurust ja kuju) ning määratakse krundile lihtne ja selge kuju, mis võimaldab ehitist (sh vajadusel ka kõrvalkrundil asuvat) hooldada ja teenindada.

20. Muinsuskaitseala linnakujunduselementide, tänavate, õuemaa ja haljastuse puhul kehtivad järgmised nõuded:

1) ajaloolised piirdeaiad, -müürid, -postid, väravad, kaevud jms säilitatakse, vajadusel taastatakse;

2) uute piirdeaedade, -postide, väravate jms kavandamisel lähtutakse lähiümbruses väljakujunenud traditsioonilistest ehitusvõtetest, materjalikasutusest, kõrgusest, paiknemisest tänavajoone suhtes ja sobivusest kinnistul paikneva hoonestuse arhitektuuriga; võimaluse korral taastatakse dokumenteeritud ajalooline lahendus. Tõkkepuid ei paigaldata;

3) ajalooline kivisillutis (kiviplaadid, munakivid) jm väärtuslik katend säilitatakse või taaskasutatakse ehitusprojektiga hõlmatud ala sees. Erandjuhul lubatakse avastatud või teada olevate ajalooliste sillutiskivide või katendite kasutamist sillutisena põhjendatud juhul ka mujal samal kinnistul või muinsuskaitseala linnaruumis. Erandi tegemist kaalutakse igal korral eraldi.

4) uue katendi rajamisel või vana restaureerimisel lähtutakse kvaliteetse ligipääsetava linnaruumi põhimõttest ja ajaloolisest lahendusest, näiteks tänavatel ja kõnniteedel kasutatakse sillutisplaate või -kive, hoovides ja aedades eelistatult sillutiskive, -plaate või kivisõelmeid; õuemaa ulatuslikku sillutamist välditakse;

5) tagatakse sademevee hoonetest eemale juhtimine, selleks säilitatakse või rajatakse vajalikud pinnasekalded;

6) tänavate rekonstrueerimisel säilitatakse või taastatakse kultuuriväärtuslike ehitiste proportsioonid, vajaduse korral võimalusel tänavapinda madalamale viies; välistatakse pinnasevee imbumine keldrisse ning tänavasademevee juhtimine krundile;

7) ajaloolised linnakujunduse elemendid ja väikevormid (monumendid, skulptuurid, tänavapostid, kaevud, pingid jms) säilitatakse ja võimaluse korral taastatakse;

8) uued linnakujunduse elemendid (linnamööbel, päikesevarjud, müügikohad, tegevuskoha tähised, info- ja reklaamkandjad, liikluskorraldusvahendid, tänavapostid jms) kavandatakse ümbritsevat keskkonda arvestavalt ja sellesse sobitavalt ning paigaldatakse viisil, mis ei kahjusta kultuuriväärtuslike hooneid, arheoloogilist kultuurikihti ega kõrghaljastust;

9) tänavaid hooldatakse viisil, mis ei kahjusta külgnevat hoonestust ega kõrghaljastust;

10) ajaloolised avalikud pargid ja haljasalad, nende väljakujunenud struktuur, planeering, vaated, väärtuslik haljastus ja ajaloolised väikevormid säilitatakse võimalikult algupäraselt ja vajadusel taastatakse; rekonstrueerimisel lähtutakse haljasalast kui tervikust, arvestades

muutustega linnaruumis (hilisem väärtuslik haljastus, ehitised jms); puuderidade taastamisel ei kasutata üksikpuudega vahele istutusi, vaid taastatakse terviklike lõikudena;

11) haljastuse taastamisel ja rajamisel nii avalikus ruumis kui ka õuemaal lähtutakse ajastuomasest haljastusviisist ja kasutatakse eelistatult traditsioonilisi liike (pärn, kask, viljapuud, sirelid, ebajasmiinid jms).

12) puude raiumisel nähakse üldjuhul ette asendusistutus samal krundil või muinsuskaitsealal; puittaimestikku võib raiuda taimede kuivamisel või ohtlikuks muutumisel ning oluliste vaadete avamiseks ja isetekkeliste puude likvideerimiseks;

13) ehitus- ja kaevetöödega ei kahjustata väärtuslikku haljastust, sealhulgas puude juuri.

21. Muinsuskaitsealal on kaks arheoloogilise kultuurkihiga ala. Ala 1 moodustavad Tamula järve ajalooline ja tänapäevane kaldaala ja muinsuskaitseala läbinud Kirumpää-Vastseliina tee lähiümbrus. Ala 2 moodustab muinsuskaitseala põhjanurgas olev maa-ala, mille lähistelt on leitud kiviaegseid leide.⁵

22. Muinsuskaitsealal asuva arheoloogiapärandi kaitseks kehtivad järgmised nõuded:

1) arheoloogilise kultuurkihiga aladel enne detailplaneeringu kehtestamist või projekteerimistingimuste või ehitusloa andmist, millega kaasnevad kaeve- ja muud pinnase teisaldamise või juurdeveoga seotud tööd, selgitatakse välja ja võetakse arvesse väärtuslikud ehituskonstruksioonid ja -detailid ning muud arheoloogilise kultuurkihi elemendid;

2) arheoloogilise kultuurkihiga aladel, juhul kui plaanitavad tööd võivad ohustada arheoloogilist kultuurkihti või selles olevate struktuuride või elementide säilimist kavandatavatest töödest sügavamal, selgitatakse uuringu käigus välja arheoloogilise kultuurkihi stratigraafia, vajadusel kuni loodusliku pinnaseni;

3) väärtuslikud ajaloolised ehituskonstruksioonid ja -detailid säilitatakse.

V osa

Muinsuskaitseala kaitsevööndi eesmärk ja selle tagamise nõuded

23. Muinsuskaitsealale lisandub vaatesektoreid hõlmav kaitsevöönd, mis on esitatud eelnõu lisas 1.

24. Kaitsevööndi eesmärk on tagada muinsuskaitseala vaadeldavus väljastpoolt muinsuskaitseala piire: olulised vaated avanevad: 1) loode suunast piki Tallinna maanteed Katariina kirikule ja Jüri tänavale; 2) põhja-kirde suunast Tartu tänavalt üle Koreli oja Katariina ja Jekateriina kirikule ja linna ajaloolisele hoonestusele; 3) kirde suunast Koreli oja pargist üle Koreli oja Liiva ja Uue tänava ajaloolisele hoonestusele ja hoovimaastikule. Vaateid ehitiste ja rajatistega (müратõkkesein jms) sulgeda ei lubata. Tuleks vältida visuaalsete tõkete (sh kõrghaljastuse) rajamist muinsuskaitseala ette.

VI osa

Leevendused tööde tegemise loakohustusest ja teavitamise kohustusest muinsuskaitsealal ja selle kaitsevööndis

⁵ Arheoloogilise kultuurkihiga alad on märgitud eelnõu lisas 3.

25. Muinsuskaitsealal ei nõuta tööde tegemise luba ega muinsuskaitse eritingimusi ehitusprojekti koostamiseks järgmistel juhtudel:

- 1) olemasoleva C-kaitsekategooria hoone konserveerimiseks, restaureerimiseks ja ehitamiseks, juhul kui kohaliku omavalitsuse üksus on lahenduse Muinsuskaitseametiga kooskõlastanud;
- 2) kõrghaljastuse rajamiseks, kaeve- ja muudeks pinnase teisaldamise ja juurdeveoga seotud töödeks õuemaal väljaspool arheoloogilise kultuurkihiga ala⁶;
- 3) arheoloogilise kultuurkihiga aladel olevatel õuemaadel muudeks kaeve- ja pinnase teisaldamise või juurdeveoga seotud töödeks, mille sügavus ei ületa 30 cm praegusest maapinnast;
- 4) raietöödeks ja hooajalise ehitise püstitamiseks, juhul kui kohaliku omavalitsuse üksus on kooskõlastanud raieloa ja hooajalise ehitise püstitamise loa Muinsuskaitseametiga;
- 5) tegevuskoha tähise, info- või reklaamikandja paigaldamiseks, juhul kui kohaliku omavalitsuse üksus on lahenduse Muinsuskaitseametiga kooskõlastanud.

26. Kui töid tehakse varem kooskõlastatud ehitusprojekti ja tööde tegemise loal toodud tingimuste alusel, mis lähtuvad muinsuskaitsealal säilinud väärtustest, kuid kaitsekord näeks ette samaväärsete tööde puhul võrreldes põhimäärusega leevendusi, siis on põhjendatud ka nende leevenduste tegemine. Hoonete puhul, millel projektdokumentatsioon puudub, tuleb tööde tegemisel lähtuda hetkel kehtivast regulatsioonist.

VII osa

Muinsuskaitsealal paiknevate kinnismälestiste kaitsevööndid

27. Mälestise kaitsevööndi võib määrata maa-alalisele kinnismälestisele.

VIII osa

Lõppsätted

28. Korraldus jõustub kümnendal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

29. Vabariigi Valitsuse 16. veebruari 2006. aasta määruse nr 47 „Võru vanalinna muinsuskaitseala põhimäärus“ kehtivus lõpeb punktis 27 sätestatud Võru muinsuskaitseala kaitsekorra jõustumisest.

Korraldust on võimalik vaidlustada halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras 30 päeva jooksul korralduse Riigi Teatajas avaldamise päevast arvates.

Korralduse põhjendused ja selgitused on esitatud seletuskirjas, mis on kättesaadav selle korralduse lisana Muinsuskaitseameti veebilehel ja Muinsuskaitseametis.

Kaja Kallas
Peaminister

Taimar Peterkop
Riigisekretär

Lisa 1. Muinsuskaitseala piirid ja vaated

⁶ Vt eelnõu lisa 3.

Lisa 2. Hoonete kaitsekategooriad

Lisa 3. Arheoloogilise kultuurkihiga alad

Lisa 4. Väärtuslik haljastus

Lisa 5. Korralduse põhjendused (seletuskiri)

Seletuskirja lisa 1. Inventeerimisaruanne ja kaitsekategooriate põhjendused

Seletuskirja lisa 2. Muinsuskaitsealal olemasolevate hoonete menetslused ja

Muinsuskaitseameti loakohustus lähtuvalt tööde iseloomust ja hoone kaitsekategooriast